

handhaben: डराचारं (SBL. डराचारं, welches zum vorangehenden Vergleich viel besser passt) बदन्त्येन पित्र्यं राज्यमिदं भुवि R. GORR. 2, 117, 8. — 2) *schlechte Sitten habend, schlechtgeartet, frevelhaft* M. 4, 157. MBH. 3, 527. 9, 1464. 12, 4540. BHAG. 9, 30. R. 1, 33, 27 (GORR. 36, 27). MĀRK. P. 34, 8. RĀGA-TAR. 4, 395. 6, 152. DHŪRTAS. 72, 8. 93, 7. fem. PĀNĀT. I, 437. PRAB. 16, 3. 48, 4. BHATT. 20, 3.

डराचंकर (2. डृष् + आ^०, nom. act.) adj. *schwer reich zu machen* P. 3, 3, 127, Sch.

डराचंभव (2. डृष् + आ^०) adj. n. *schwer reich zu werden* oder subst. n. *ein schweres Reichwerden* P. 3, 3, 127, Sch. VOP. 26, 197.

डरात्मता (von डरात्मन्) f. *Schlechtigkeit, Niederträchtigkeit* MBH. 1, 2010.

डरात्मन् (2. डृष् + आ^०) adj. *schlecht, niederträchtig, frevelhaft*; von Personen M. 8, 174. 9, 73. 11, 48. INDR. 2, 6. HIP. 2, 35. R. 2, 74, 20. BHARTṚ. 2, 42. PĀNĀT. 38, 18. BHĀG. P. 1, 8, 48. PRAB. 14, 2. 7. DHŪRTAS. 76, 9.

डरात्मवत् (von 2. डृष् + आत्मन्) adj. *dass.* MBH. 1, 2017. 2, 2082. 3, 527. 8, 3778. 13, 2286.

डरादान (2. डृष् + 1. आ^०) adj. *was man nicht anfassen kann*: यथा डरादानं संदेशेनानुहयाददीत SHADY. BR. 3, 10.

डरादेय (2. डृष् + आ^०) adj. *schwer fortzunehmen, — zu rauben* MBH. 3, 5204.

डराधन m. N. pr. eines der 100 Söhne des Dhṛtarāṣṭra MBH. 1, 2736. — Wohl falsche Form für डराधर.

डराधर (2. डृष् + आ^०, nom. act. von धर mit आ) 1) adj. a) *schwer anzuhalten, unaufhaltsam, unwiderstehlich*: स देवयुक्ता रथसत्तमो नो डराधरो द्रावणः शात्रवाणाम् MBH. 8, 1523. unter den bildlichen Namen der Strafe 12, 4428. — b) *schwer zu bewältigen, zu erlangen*: द्वाराणि तस्यैव वदन्ति सतो बह्वप्रकाराणि डराधराणि MBH. 3, 1620. गमिष्यामो मानुषं देवलोकादुराधरो विक्रितो यत्र मोक्षः 1, 7302. — 2) m. N. pr. eines der 100 Söhne des Dhṛtarāṣṭra MBH. 1, 4549; vgl. डराधन.

डरार्थ (2. डृष् + आ^०) 1) adj. f. आ *dem man nichts anhaben kann, vor Angriffen sicher, unantastbar, dem schwer beizukommen ist*; *dem man nicht ungestraft nahen darf, gefährlich*: शर्मन् RV. 6, 49, 7. अयम् 10, 185, 1. ब्राह्मणां गोः AV. 12, 3, 17. स्वप्रभावादुराधर्यः (पितामहः) MBH. 3, 13561. गदायन्त्र 733. 743. Çiva Çiv. कृष्यवाक्यम् MBH. 13, 4070. रावण R. 1, 14, 44. 28, 10. डराधर्यो मुरैरपि 30, 2. 49, 17. 3, 57, 9. 4, 43, 30. प-रिखाः MBH. 3, 16324. सैन्यसागरात् । द्वेणयाहडराधर्यात् 7, 6485. नगराणीव गुप्तानि डराधर्याणि शत्रुभिः 3, 5257. तापसाश्रमण्डल R. 3, 6, 1. 4, 13, 19. 27. 44, 32. 48, 7. 50, 3. 6, 1, 45. 100, 16. डराधर्यतर MBH. 3, 5179. — शरान् R. 3, 31, 16. 6, 70, 32. MBH. 14, 1444. यदा च सुडराधर्यदानवेभ्यो भयं भवेत् HARIV. 2787. तप उग्रं डराधर्यं तपे R. 1, 61, 4. क्रुद्धादाशीविषात्सर्पात् — डराधर्यतरो विप्रो ज्ञेयः MBH. 1, 3381. fgg. — 2) m. *weisser Senf* (गौरसर्षप). — 3) f. आ *ein best. Strauch* (कुटुम्बिनी) RĀGĀN. im ÇKDr. — Vgl. डुरधर्य, डुरधर्य.

डराधार (2. डृष् + आ^०) adj. als Beiw. von Çiva *der in kein Behältnis eingeschlossen werden kann* MBH. 13, 724.

डरार्थी (2. डृष् + आ^०) adj. *Uebles sinnend*: अयं त्यं वृत्तिनं रिपुं स्ते-नमग्ने डराध्यम् RV. 6, 31, 13. 7, 18, 8. 32, 27. मा परा दा नो डराध्यैः मर्ता-

य 8, 60, 7. 9, 79, 3.

डरानम (2. डृष् + आ^०) adj. *schwer zu spannen*: धनुस् R. GORR. 1, 77, 14. RAGH. 11, 38.

डर्राप (2. डृष् + 1. आप) 1) adj. f. आ a) *schwer einzuholen* ÇAT. BR. 11, 3, 1, 7. — b) *schwer zu erlangen, — zu erreichen* M. 11, 238. MBH. 3, 3086. 12, 1858. HARIV. 8810. RAGH. 1, 72. 6, 62. KĀM. NĪTIS. 4, 5. Gīt. 4, 8. 8. 9. BHĀG. P. 3, 1, 31. 4, 22, 20. श्रिया (v. l. श्रियः) डरापः कथमीप्सितो भवेत् ÇĀK. 62. सतामपि डराप्या । एकात्मतया BHĀG. P. 4, 24, 55. 3. 7. 20. — 3) *dem schwer beizukommen ist*: अहं डरापः MBH. 4, 1388. ड-र्त्तियाः खलु प्रूरास्ते डरापास्तपसावृताः 903. — 2) m. N. pr. eines Dā-nava HARIV. 13092.

डरापन (2. डृष् + आ^०) adj. *schwer oder nicht einzuholen* RV. 10, 95, 2.

डरापादन (2. डृष् + आ^०) adj. *schwer zu Stande zu bringen*: किं ड-रापादनं तेषाम् BHĀG. P. 3, 23, 42.

डरापूर (2. डृष् + आ^०, nom. act.) adj. *schwer zu füllen, — erfüllen. — befriedigen*: काम BHĀG. P. 7, 6, 8.

डरावाध (2. डृष् + आ^०) adj. *schwer zu belästigen, der nicht unge-straft sich zu nahe treten lässt*, von Çiva MBH. 13, 724.

डरामाय (2. डृष् + आ^०) adj. *schwer zu überliefern* MBH. 14, 1444.

डर्राप्य adj. *wahrscheinlich nur Schreibfehler für डराप्य* SV. II, 3, 1, 3, 2, v. l. für डराप्य des RV.

डरारह्य (2. डृष् + आ^०) adj. *schwer zu beschützen*; s. u. अरारह्य.

डराराध्य (2. डृष् + आ^०) adj. *schwer für sich zu gewinnen, schwer günstig zu stimmen, schwer zu verehren*: स्वामिन् BHARTṚ. 3, 78. मकी-भुजः PĀNĀT. I, 43. 72. 77. लोकाद्वक्तुमुखादुरारार्थ्यादसंविदः BHĀG. P. 9. 11, 10. Viṣṇu 4, 24, 55. 76. को न सेवेत डराराध्यमसाधुभिः 3, 19, 36 म वै पुंसो डराराध्यः 4, 8, 30. विज्ञोस्तत्परमं पदम् 11, 11.

डरारिक्न् (2. डृष्-अरि + कन्) adj. *die bösen Feinde tödtend*, von Viṣṇu MBH. 13, 7032. Das Wort steht am Ende des Çloka, so dass nicht an eine Aenderung in डरारिक्न् oder डररिक्न् zu denken ist.

डरारुह (2. डृष् + आ^०) 1) adj. *schwer zu erklimmen*: वन R. GORR. 2, 117, 13. पर्वत MBH. 3, 11162. (राजा) सुपुष्पितः स्यादफलः फलवानस्यादु-रारुहः 1, 5608. 3, 1117. 12, 5277. — 2) m. a) *Kokussussbaum*. — b) *Aegle Marmelos* (वित्त्य). — 3) f. आ *Phoenix sylvestris* खर्जूरी RĀGĀN. im ÇKDr.

डरारुह (2. डृष् + आ^०) 1) adj. f. आ = डरारुह MBH. 4, 154. HARIV. 5509. 15477. R. 2, 103, 6. 6, 15, 22. 112, 9. KULL. zu M. 7, 70. पदं रा-नाम् KĀM. NĪTIS. 11, 36. राज्ञ्यलम्भा PĀNĀT. 203, 1. — 2) m. = शरट (welches = कुसुम्भशाक ist, also nicht passt) RĀGĀN. im ÇKDr. Palm-
baum; Dattelpalme WILS. — 3) f. आ a) = शात्मली Baumwollenbaum THAK. 2, 4, 14. — b) = श्रीवल्ली RĀGĀN. im ÇKDr.

डरालह्य adj. *schwer wahrzunehmen*; s. u. अरालह्य.

डरालभ (2. डृष् + आ^०) 1) adj. *schwer anzufassen*. — 2) f. आ N. des stachligen Athagi Maurorum Tournef. AK. 2, 4, 3, 10. SUÇR. 1, 163, 2. 2, 65, 2. 413, 8. 433, 16. 499, 24. Vgl. लुद्र^०.

डरालम्ब s. u. आलम्ब 2, a.

डरालम्भ (2. डृष् + आ^०) 1) adj. f. आ = डरालम्भ MBH. 13, 4707. — 2) f. आ = डरालम्भा RĀGĀN. im ÇKDr.